

Stef en Stefaan

Dit is het levensverhaal van stef en stefaan, 2 vrienden die niet van deze wereld zijn. Ze vullen hun dag met oninteressante gesprekken over vanalles en niets. Ze leven hun leven, niet meer niet minder. Het enige waar ze van houden is van elkaar en van hun kop koffie. Ze zouden niet zonder elkaar kunnen leven.

Scène 1

Voorstellen stef en stefaan. Hun ochtendrituelen op een soort grappige ochtendgymnastische manier. Alles gebeurt als bandwerk. Want zo gebeurt het al vele jaren op dezelfde manier.

Scène 2

Stefaan: Stef, wat is er?

Stef: Ik heb er geen zin meer in, wat heeft het nu voor nut of ik hier nu ben of niet? Weet je, deze hele wereld, planeet. Die draait maar rond, en wij blijven staan. Wij blijven hier in deze kamer, weten niet wat rond ons gebeurt.

Ik vraag me af of daarbuiten nog mensen zijn. Die zo denken als wij. En waar ik vooral geen zin meer in heb...

Stefaan: Koffie?

Stef: Graag!

Stefaan: Mm, zalig, een echt godendrankje! Waar zou koffie toch vandaan komen?

Stef: Van een dier natuurlijk.

Stefaan: Van een dier? Dat kan toch niet.

Stef: Natuurlijk komt koffie van een dier. Melk komt toch ook van een koe.

Stefaan: Nu je't zegt. Zo ver had ik niet gedacht. Hoe zou het dier dan heten?

Stef: Dat weet ik niet. Ik zal het wel eens opzoeken.

Stefaan: Ja doe dat, en als je het weet zeg het me zeker.

(Stilte)

Stefaan: Wat denk je van een koffiekoe?

Stef: Doe nu niet belachelijk.

(Stilte)

Stefaan: Kofboe? Koffka? ...

Stef : Stefaan !!

Stefaan: Schreeuw niet zo tegen me.

Stef : Dan moet jij niet de hele tijd zo'n onzin uitkramen. Dan zou ik niet moeten roepen.

Stefaan: Mag ik dan niet eens hardop denken? Ik doe er toch niemand kwaad mee.

Stef: Hou nu toch eens 5 minuten je kop, ik word hier zot!

Stefaan: niet zo luid schreeuwen!

Stef: Schreeuw zelf niet zo luid!

Stefaan: aaaaaaaaaaaaaaaaaaaiiiiiii ikkoemajakoerataaaaaaa kaaaaaaa

Stef: Wat is dat nu voor aanstellerij?

Stefaan: Dat is Sjai-kutta

Stef: EN wat mag dat dan wel zijn?

Stefaan: Dat is een relaxatietechniek, als je gestresst bent, dan is dit een goede methode om alle zorgen uit je lijf te krijgen.

Stef: Hoe weet jij dat nu weer?

Stefaan: Ik heb dat geleerd uit een boek. Wil je het ook eens leren?

Stef: Graag

Stefaan: Je gaat volledig rechtop staan. Dan wiebel je een beetje met je kont, de bewegingen worden groter en groter. Als je je piek bereikt hebt, dan maak je een sprongetje en dan roep je heel luid:

Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaiiiiiii – ikkoemajakoera – taaaaaaaaaaaa – Kaaaaaaa

Stef: aaaaaai ikoekamdatakaaaa? Waar is dat nu goed voor?

Stefaan: Dat wil zeggen "ik wil vrij zijn" in het sjai-kutta's.

Oké doe je eens mee?

Stef en stefaan: (bewegingen)

Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaiiiiiii – ikkoemajakoera – taaaaaaaaaaaa – Kaaaaaaa

Stef: Inderdaad, ik voel me al een stuk rustiger.

Stefaan: Voila, wat zei ik.

(Geven elkaar een knuffel of een of andere speciale handdruk)

Stefaan: Beloof je dat je nooit meer zo zal schreeuwen tegen me?

Stef: Dat beloof ik.

Scène 3

Stef: Stefaan?

Stefaan: Ja Stef?

Stef: Heb je nog eens zin om ... Je weet wel te doen.

Stefaan: Natuurlijk heb ik daar zin in! Ik kan me niet meer herinneren wanneer we het voor het laatst gedaan hebben.

Stef: Komaan we beginnen!

Stefaan: Yes!

Stef en Stefaan beginnen aan een eigenaardige lichamelijke dans: een mengelmoes van alle soorten dansjes waar je swing, tango, rock&rol, flamenco, breakdance, en nog meer in terugvindt. Af en toe maakt Stefaan een foutje. Wanneer dit echter blijft duren, krijgt Stef er genoeg van.

Stef: Stefaan! Als je zo doorgaat houd ik ermee op

Stefaan: Ik weet het was mijn schuld, hou niet op! Doorgaan, doorgaan, ja, ja jaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa. Ik zal het nooit meer doen, ik zal nooit meer stout zijn. Kom doe verdeeeeer !!

Stef: Ik geef je nog een kans.

Stef en Stefaan beginnen weer verder te dansen. Stefaan blijft foutjes maken.

Stef: Nu is het genoeg, het is over, gedaan, finito.

Stef gaat weg.

Stefaan ligt uitgeput over de grond te rollen en raakt verstrengeld in zichzelf.

Stefaan: Meer van dat, meer, meer ... ! Stef? Steeeef? Stef?

Stef: Koffie?

Stefaan: Graag!

Scène 4

Stef: Bah!

(Valt op de grond spartelt nog wat en doet alsof hij sterft)

Stefaan: Wat is er? Stef, Steeeef. Leef je nog?

Stef: Jaja, maar proef eens.

Stefaan: Bah, wat is dat?

Stef: Koffie... denk ik.

Stefaan: Dat is geen koffie.

Stef: Het ziet er zo uit...

Stefaan: Hoe kan dat nu?

Stef: Ik weet het ook niet Stefaan, misschien zit hier wel iemand achter...

Stefaan: Hoe bedoel je.

Stef: Misschien wil iemand ons van kant maken. En vergiftigt hij ons door die koffie.

Stefaan: Vergiftigen door koffie? Wat een schande, waar gaan we naartoe?

Stef: Ik ben bang Stefaan.

Stefaan: Waarvan?

Stef: Van de koffie.

Stefaan: Belachelijk, we zijn hier alleen, er is niemand in de buurt, alleen jij en ik.

Stef wordt ban, hij kijkt Stefaan vol ongeloof aan.

Stef: Nee niet dichterbij komen!!

Stefaan: Stef wat is er??

Stef: Blijf daar uit mijn buurt! Wegweg.

Stefaan: Stef rustig...

Aaaaaaaaaaaaaaaaaaiiiii – ikkoemajakoera – taaaaaaaaaaaa – Kaaaaaaaa

Weet je nog?

Bram Vaesken

Stef: Nee, ik wil nog niet dood mamaaaaa

Stefaan: Maar wat? Van wie ben je bang, er is hier echt niemand anders dan jij en ik, moest er iemand iets met die koffie gedaan hebben dan zou het een...
Oh nee, je denkt toch niet...

Stef: Ik wil niet dood.

Stefaan: Maar Stef, m'n lieve, lieve Stef, denk je nu echt dat ik je iets zou willen aandoen? Ik zie je daar veel te graag voor. En er is niemand, echt niemand in deze planeet die jou iets zou kunnen aandoen, daar zorg ik wel voor. We beschermen elkaar toch? Niet? Kom hier.

Stef: Het spijt me Stefaan. Ik had dat niet moeten denken.

(Geven elkaar een knuffel of een of andere speciale handdruk)

Scène 5

Stefaan: Ik heb gedroomd.

Stef: Waarover?

Stefaan: Over koffie.

Stef: Dat moet een fijne droom geweest zijn. En waarover ging die? Zwom je in een grote plas koffie, of dronk je wel 20 liter zonder je er genoeg van kreeg? Of...

Stefaan: Stop! Het was een vreemde droom. Ik droomde over een plant, een koffieplant, en...

Stef: Haha, een koffieplant en die dronk al je koffie op waarschijnlijk.

Stef: Nee, nee, ik droomde dat ik ergens was op een plaats waar het heel warm was, de zon stond hoog aan de hemel. Overal rondom me waren planten. Er kwam een zwarte meneer naar me toe. Die vroeg me wat ik op zijn koffieplantage deed. Ik schrok me rot. Ik zei: "koffieplantage"? Hij keek me aan alsof ik niet van deze wereld was. Plots werd alles zwart, ik kreeg geen lucht meer. Ik probeerde hoger en hoger te raken. Ik hapte naar lucht en keek om me heen, ik zwom in een grote schaal vol zwarte bonen. Een reus wilde de schaal leeggieten in een soort mixer. Langzaam zag ik de scherpe messen van de mixer dichterbij komen. Ik werd kleiner en kleiner, en ontweek zo de messen. Ik belandde in een hoop zwartbruin-poeder. Langzaam zakte ik erin weg. Toen ik er bijna helemaal in gezakt was voelde ik heet water over me heen stromen. Ik probeerde te zwemmen, maar het water was warm, ik verbrandde me helemaal. Ik kroop langs een trechter naar boven. Toen ik boven was keek ik om me heen. Ik staarde naar beneden. Onder het ding waar ik op stond, stond een dampende kop koffie. Kan je je dat voorstellen. Warme koffie? Ik schrok er zo van dat ik gillend wakker werd.

Stef: Warme koffie? Wat een nare droom. Koffieplanten...

Stefaan: Alles was zo levensecht. Ik weet het niet meer. Hoe kan dat nu allemaal.

Stef: Warme koffie...

Stefaan: Ja, kan je je dat nu voorstellen. Je verbrandt je mond en zo.

Stef: Het was gewoon een nare droom. Je moet je er overheen zetten. Kom probeer wat te slapen.

Scène 6

Stefaan: Waaraan denk je?

Stef: Niets.

Stefaan: Hoe kan dat nu? Je denk toch altijd aan iets. Als je aan niets denkt ben je dood.

Stef: Ik dacht echt aan niets. Ben ik dan dood?

Stefaan: Nee, want ik ben hier ook en ik ben niet dood.

Stef: Waaraan dacht jij dan?

Stefaan: Niets...

Stef: Stefaan...

Stefaan: Stef...

Stef: Oké nu maak je me bang.

Stefaan: Denk je.

Stef: Ik weet het niet.

Stef+ Stefaan: AAAAAAAAAAAAAAAAAA

(beginnen hysterisch rond te rennen over scène)

Stef: Knijp me knijp me!
AAW niet zo hard

(Stef geeft Stefaan een slag terug)

Stefaan: AUW

Stef: Wat moeten we nu doen?

Stefaan: Ik weet het niet.

(lopen verder hysterisch rond)

Stef: Stop! We moeten nadenken!

Stefaan: Ik kan nu niet rustig nadenken. Ik word gek! Ik kan niet rustig...

(kijken naar elkaar...)

Stef+Stefaan:

Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaiiiii – ikkoemajakoera – taaaaaaaaaaaaa – Kaaaaaaaa

(vallen uitgeput neer op de grond)

Stef: Denk je nu echt dat je dood bent?

Stefaan: Ik weet het niet.

Stef: Ze zeggen als je dood bent dat je dan het witte licht ziet, door een lange tunnel moet lopen en dat je geen pijn meer hebt. Nooit meer.

Stefaan: Ik heb wel pijn aan mijn milt.

Stef: Ik heb wel pijn aan mijn kaak.

Stef + Stefaan doen een vreugdedansje

Stef: Dat moeten we vieren!

Stefaan: Koffie?

Stef: Zeker, geef mij maar een dubbele!

Stefaan: Het voelt zo fijn om weer te leven, vind je niet!

Stef: Zeker, ik voel me herboren.

Stefaan: Dood zijn zou toch niks voor ons zijn.

Stef: Dat weet ik niet, als je dood bent krijg je rijstpap met gouden lepeltjes in de hemel.

Stefaan: Maar geen koffie

Stef: Nee? Dan wil ik nog lang niet dood.

Stefaan: Dat dacht ik ook.

Stef: Op de levenden.

Stefaan: En op de koffie

Stef: En op de Koffie...

Scène 7

Stefaan: Weet je wat ik me soms afvraag?

Stef: Of er nog koffie is? (*vind zichzelf zo grappig, overreactie*)

Stefaan: Nee, waarom wij hier zijn.

Stef: Waarom we hier zijn? Dat is toch simpel, om te leven.

Stefaan: Jaja, maar waarom leven wij?

Stef: Wel dat zal ik je eens vertellen!

Lang, lang geleden, leefde er eens een speciaal dier. Laten we het jul noemen. Het zwierf rond van plaats naar plaats. Het vroeg zich de hele tijd af waarom hij er was en waarom hij zo'n zwarte vloeistof produceerde. Jul had geen vrienden, voelde zich eenzaam en verlaten. Op een dag kwam hij voorbij een dorp. Aan de rand van het dorp speelde een jongetje. Hij was een zandkasteeltje aan het maken van oude kartonnen dozen. Het dier kwam stapje voor stapje dichterbij. Het jongetje keek op en glimlachte. Hij kwam naar Jul toe. Hoe heet je, vroeg het jongetje.

Jul antwoordde Jul. Ze werden goede vrienden en het jongetje mocht Jul zelfs houden als huisdier van zijn ouders. Jul was nog nooit zo gelukkig geweest. Jaren gingen voorbij, maar Jul bleef maar van dat zwarte spul produceren. Het werd zo erg dat op een dag het niet meer stopte met stromen. De ouders van Koen, want zo heette het jongetje, zeiden dat Jul weg moest. Het jongetje begon te wenen. Jul werd buiten gezet. De mama van Koen begon het huis te boenen want overal lagen plassen zwarte vloeistof. Plots gleed ze uit over een bananenschil en belandde ze pardoos met haar gezicht midden in een plas zwarte vloeistof. Koen kwam ter hulp gesnel. Hij probeerde het gezicht van zijn mama droog te vegen met een keukenhanddoek. Maar zijn moeder riep: Stop!! En begon haar gezicht af te likken. Centimeter voor centimeter. Heel langzaam. Daarna slurpte ze gulzig de hele plas leeg. Haal Jul terug, kreunde ze opgewonden.

En zo kwam alles goed. Jul kwam terug en produceerde elke dag een gewenste hoeveelheid zwarte vloeistof, die ze koffie noemden. Het gezin werd heel rijk omdat ze de koffie verkochten. Iedereen wilde Jul zien en koffie drinken. Maar Jul voelde zich nog steeds een beetje alleen. Koen ging op zoek naar een vrouwelijke Jul en die vond hij al gauw via koffiesporen die naar het bos leidden. Jul had zijn Juliette en de wereld had koffie. En iedereen leefde nog lang en gelukkig!

Stefaan: Wat een mooi verhaal...

Stef: En via dit verhaal wilde ik je vertellen waarom we leven.

Stefaan: Waarom?

Stef: We leven om elkaar gelukkig te maken met wat we hebben en kunnen.

Stefaan: Kom hier.

(Geven elkaar een knuffel of een of andere speciale handdruk)

Scène 8

Stefaan: Wat gaan we doen?

Stef: Wat wil je doen?

Stefaan: Iets Leuks.

Stef: Wat vind je leuk?

Stefaan: Je weet wel...

Stef: Vergeet het!

Stefaan: Toe?

Stef: Een andere keer, ik heb nu hoofdpijn.

Stefaan: Oei, doet het pijn?

Stef: Het gaat wel.

Stefaan: Ik weet een spelletje, jij moet niks doen. Ik beeld iets uit en jij raadt het!
Goed?

Stef: Oké

(Stefaan beeldt iets uit)

Stef: Euh... een paard?

Stefaan: Nee het was een kopje

Stef: Daar zag ik nu toch echt geen kopje in, je doet het helemaal niet goed!

Stefaan: Wat? Ik kan dat wel! Kijk nog eens.

Stef: Euh... Een kopje?

Stefaan : Neeeehee dat is water.

Stef: Ik vind dat spelletje niet leuk. Trouwens, jij bakt er niks van. Heb ik al gezegd.

Stefaan: Ik kan het wel!

Stef: Je kan het niet!

Stefaan: Welles.

Stef: Nietes!

Stefaan: Grrrraaaaa

Stef en Stefaan beginnen te blaffen op elkaar, te vechten als kat en hond.

Stefaan: Geef je nu toe?

Stef: Auw m'n hoofd.

Stefaan: Sorry ik had er niet meer aan gedacht...

Stef: Haha, geef jij je nu over?

Stefaan: Nooit! *(spartelt nog wat belachelijk)*Oké, oké!

Stef: Koffie?

Stefaan: Graag!

Scène 9

Stef: Stefaan, waar heb jij de koffie gezet?

Stefaan: Die staat waar hij altijd staat.

Stef: Nee Stefaan... Die is leeg!

Stefaan: Welke zoek je dan?

Stef: Die andere.

Stefaan: We hebben toch geen andere...

Stef + Stefaan: NEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

(hysterische mensen)

Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaiiiii – ikkoemajakoera – taaaaaaaaaaaa – Kaaaaaaa

Stefaan: Wat moeten we nu doen?

Stef: Weet ik niet.

Stefaan: We gaan eraan, verloren.

Stef: Geen koffie meer...

Stefaan: We gaan eraan, het is gedaan, over... Kom Stef we moeten bidden om koffie!!

Stef+Stefaan: Heilige Maria Josef, schepper van de hemel, geef ons heden onze dagelijkse koffie, en schenk onze kopjes vol van genade, want voor ons is de koffie uit uw maag, en voor u is dit gebed tijdens de koffiepauze amen.

Stefaan: Is er al iets?

Stef: Niks...

Stefaan: Oké dan gaan we voor de zware middelen.

Stef: Ga je nu echt?

Stefaan: E zit niets anders op...

Hoe dit afloopt...!?